

מסורת הש"ס

קמו א ב מיי פ"ה מהל'
מעילה הלי"ד:
קמו ג מיי שס פ"ו
הלכה ג:
קמוח ד מיי פ"ד מהל'
שקלים הלי"ח:
קמוז ה מיי פ"א מהל'
נדרים הלי"ד
טוש"ע יו"ד סימן רד
סעיף ז:

א. תושר בקפות ב"ה
 וכן שמכאן ואילך א'
 לקיץ קרונות ציבור
 אלאל מתרומה חדשה
 כסאסרין ב"ה (א.)
 אבנן ציבור להביא
 במאח בינין מצוה להביא
 מן החדש. כשי' תצוט
 ק' ע"ב. כ' ששהו כ'
 מדרגה ונדבדו בקשר
 עולות ומקריבין בשר
 למזבח ועזרות להכניס.
 ש"ס. כ' כגון שנתקרי
 "השני" או שאם היה
 המזבח בטל וזוהרנו
 להביא מול לקיץ
 המזבח. עות' להל' א'
 י. עוד יהוה ליה
 לקריש נמי מדר' יהודה
 א' יהודה הבא א'
 א' מועלין בעצמין
 ויבטחו דמיתו להביא בהן
 בשבתות ויבטחו דמיתו
 למעלה א' אע"פ
 בבככותנות כהונה אע"פ
 וידעו להינות להם.
 מוס' להל'.

חזונו על כל צדדים של ר"מ ולא מצינו
 הקדש בשונג אין מתחלל במזיד מתחלל
 ומשנתנו בכתנות כהונה שלא בלו הואיל
 וניתנו ליהנות בהן ^בלפי ^גשלא ניתנה תורה
 למלאכי השרת ת"ש *כתנות כהונה שבלו
 מועלין בהם דברי ר"מ מאי לאו אפי' לא
 בלו בלא בלו דוקא ת"ש מועלים בחדתין
 יואין מועלים בעתיקים ^ד(דברי ר' יהודה) ר'
 מאיר אומר מועלין אף בעתיקים ^השהיה
 ר"מ אומר מועלין בשירי הלשכה ואמאי
 נימא הואיל וניתנו ליהנות ^ולפי שלא ניתנה
 תורה למלאכי השרת דהא חומת העיר
 ומגדלותיה משירי הלשכה אתו ^זהרנן חומת
 העיר יומגדלותיה וכל צרכי העיר באין
 משירי הלשכה לא תימא ר"מ אלא אימא
 ר' יהודה ת"ש ^חדתינא אמר ר' ישמעאל
 בר רבי יצחק אבני ירושלים שנשרו
 מועלים בהם דברי ר"מ לא תימא ר"מ אלא
 אימא ר' יהודה אי ר' יהודה ירושלים מי
 מיקדשא ^טוהתנן הכאימרא כדירים כעצים
 כאישים כחיכל כמזבח כירושלים ר'
 יהודה אומר כל האומר ירושלים לא אמר
 כלום וכי תימא משום דלא אמר כירושלים
 והתנא ^יר' יהודה אומר כל האומר כירושלים
 לא אמר כלום עד שידור בדבר הקרב בירושל'
 תרי

חזרנו על כל דרדין של ר"מ דו'. כלומר אע"פ ששנינו לר"מ בשוגג לא קידש לאו משום דס"ל הקדש בשוגג אין מתחלל שחזרו בכ"מ ששנה ר"מ בהלכות הקדש ולא מנינו מקום שאמר בו הקדש מתחלל במזיד ואין מתחלל בשוגג אלא בין בשוגג בין במזיד מתחלל וליתנהו להני טעמא דר' יוחנן דלר"מ יש מעילה במעות הקדש וכיון דמעל נפק לחולין ו' ומתני' דקתי בשוגג נכח קידש אלא לאו נתחלל? ו' צדקות הכונה שלא בלו. ור' אחאין לעבודה וכל זמן שראויין לעבודה אין מעילה בשגגתם שלכך הוקדשו מתחלה ליהנות בהן שוגגין רק שלא יתכוין לחללן שלא נמנה תורה למלאכי השרת שיהו ההכנים ורזיזים כמלאכים להפשיטן בגמר עבודה ולא ישחוס עליהם אחר העבודה כהרף עין: בלו דווקא. דכיון דאין ראויין לעבודה הרי זה כשאר הקדש ולא ימנו ליהנות בהן: מועלין צדקתין דו'.

שופרות היו במקדש ובהם נותנים שקלים באחד כתוב עליו תקלין חדמין ומי שלא שקל שקלו באדר שמציאו בתוך שנתו נותנו לתוכה^(א) והגזברין נותנים אותו בלשכה כשמגיע אחד מפרקי התרומה שצשלשה פרקים ותרומין אותה^(ב) ושנתי כתוב תקלין עתימין ומי שלא שקל אשתקד מביאו לשנה הבאה ונותנן לתוך שופר זה^(ג) והגזברים מפנין אותן מעות לשירי בלשכה משנה שעברה: מועלין בסקלין חדסיין. שהרי לקרבנות נכזר הן עומדין: ואין מועלין בסקלין עתיקין. שמורת שירי בלשכה עליהם ונותנים לחומת העיר ומגדלותיה וכל צרכי תקון העיר כלתקנו וקסצר ר'

יְהוּדָה אֵין מַעֲלָה בְּשִׁירֵי לִשְׁכָּה שֶׁנֶּשְׂאָר עוֹדֵף עַל הַקּוּפּוֹת לֵאמֹר ג' תְּרוּמוֹת: ה'ג שְׁהִי ר"מ אֹמֵר מוֹעֵלִין בְּשִׁירֵי לִשְׁכָּה: וְהָא הוֹמָה הַעִיר וּמִגְדְּלוֹתֶיהָ כו'. וְהֵאמָר מוֹעֵלִין בָּהֶן יִמָּא לֹא נִתְּנוּ שְׁגָגוֹת אֲחֻן מַעֲוֹת לַמַּעֲלָה מֵאַחַר שְׁעוּמְדִין לַחֻמָּה הַעִיר שֶׁלֹּא יִתְּנָה מוֹרָה לְמַלְאכֵי הַשָּׂרָת שִׁיְיָ וְזִרְסֵי מַלְיָהוּת מֵהַחֻמָּה לִישַׁב בְּצִלָּהּ וְעִלְיָה אֲלָף עַל כִּרְחֹף אַע"פ הַשְׂתָּרָה הַנֶּאֱמָר הַחֻמָּה לַעֲנִין שֶׁאֵר הַנֶּאֱמָר מִימָא בְּקִדּוּשֵׁימֵיהּ קִיְיִמִּי: אִימָא ר' יְהוּדָה אֹמֵר מוֹעֵלִין בְּשִׁירֵימֵיהּ. כְּדַלְמֵרֵיין בְּמִתְנֵי' נִמִּי בְּשׁוּגָג קִדֵּשׁ דְּקִסְכָּר אַע"פ שִׁנִּיתֵנו כִּתְּנוֹת כְּהוֹנֵה לִיְהוֹנֹת לְכַהֲנִים לֵאמֹר עֲבֹדָה לַעֲנִין שֶׁאֵר הַנֶּאֱמָר בְּקִדּוּשֵׁימֵיהּ קִיְיִמִּי וּמַעַל זֶה בְּקִדּוּשֵׁין וְיֵאלֹא לְחֻלִּין אֲבָל מִיֵּד שֶׁאֵין צוּ מַעֲלָה לֹא נִתְחַלֵּל וְלֹא קִדֵּשׁ: כְּאִימָרָא. הָרִי עָלֵי כֹכַר זֶה כְּאִימָרָא כֶּשֶׁה הַתַּמִּיד: כְּדִירִים. דִּיר בְּזֵהמֹת הַקִּדֵּשׁ וְדִיר הָעֵצִים: וְכִי סִימָא. הָא דְלִמֵּר ר' יְהוּדָה לֹא אִמֵּר כְּלוֹם מַשּׁוּם דְּלֹא אִמֵּר כִּירוּשָׁלַיִם אֲלָף הָרִי זֶה עָלֵי יְרוּשָׁלַיִם:

מתוך פירוש רש"י אם מועלין בהן או לא אמנם ר' יצחק בן אברהם
 לכן לבסוף להקריב קרבנות¹ והבי נמי תני במסכת שקלים (סג) ג'
 השלישית חוזר לשניה שלמה שניה חוזר לראשונה שלמו שלשתן יחזו
 להשכה ר"מ אומר יחזור לשניים שהיה ר"מ אומר מועלין בשניים
 ולכן מועלין בחדמין שמה יטערו להם אבל לא בעתמיקין פירוש
 שאתמך מביאו לשנה הבאה ונאמן לתוך שופר זה ואין מועלין בזה
 אומר מועלין אף בעתמיקין שהיה ר"מ אומר מועלין בשני הלשכה ור"
 דחוריס לשניים ה"נ חוריס לעתמיקין אם יטערו וא"ת והיה מזי לה
 (דף 1.) הלא מתרומה חדשה מעולת חדש בחדש² ו"ל דהיינו למאזה אב
 שנה תמימה מן ההבאה שפיר קרינא ביה תרומה חדשה ומתוך כך נחא
 ועומות וההיכל מועלים בהם ופריך ההם ובי יש מעילה בשניים הרי
 ר"מ אלא במקדש נאמן ואנו חוזר לשנתו קיימין שהרי מוצא והיכל כמ
 דעברו שנתו וא"כ מצינו לאוקמי כותיה הריא דמסכת שקלים ומא"פ
 חדשה אמתא שהוצא בשנה זו נחא שפיר ר' יוחנן דלא מצינו לאוק
 לעיל גבי איז מועלין בעתמיקין דברי רבי יהודה דלא גרס ליה

(א) יומא ל עמילד : ד' (א)
 גרבות סה : ד' (ב)
 גרבות סה : ד' (ג)
 גרבות סה : ד' (ד)
 גרבות סה : ד' (ה)
 גרבות סה : ד' (ו)
 גרבות סה : ד' (ז)
 גרבות סה : ד' (ח)
 גרבות סה : ד' (ט)
 גרבות סה : ד' (י)
 גרבות סה : ד' (יא)
 גרבות סה : ד' (יב)
 גרבות סה : ד' (יג)
 גרבות סה : ד' (יד)
 גרבות סה : ד' (טו)
 גרבות סה : ד' (טז)
 גרבות סה : ד' (טז)
 גרבות סה : ד' (יז)
 גרבות סה : ד' (יח)
 גרבות סה : ד' (יט)
 גרבות סה : ד' (כ)
 גרבות סה : ד' (כא)
 גרבות סה : ד' (כב)
 גרבות סה : ד' (כג)
 גרבות סה : ד' (כד)
 גרבות סה : ד' (כה)
 גרבות סה : ד' (כו)
 גרבות סה : ד' (כז)
 גרבות סה : ד' (כח)
 גרבות סה : ד' (כט)
 גרבות סה : ד' (ל)

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה זכמות וכו'
אמרין דיס מועל. נ"ז
לקמן ד' נה ע"א:

מוסף רש"י

כאִישִׁים. כֹּאֲשׁוּ שֶׁל מִזְבֵּחַ
(נִדְרִים י:). כֹּל הָאוֹמֵר
בִּירוּשָׁלַיִם לֹא אָמַר
כֹּלֹם. דֵּלָא מִיִּקְדֵּשׁ
יְרוּשָׁלַיִם (פִּתּוּחַ יא.).

תרי